

D'ARA I D'AQUÍ MARIA PALAU

La pintura com una manera d'estar al món

31
CULTURA
07.11.2014

Xevi Vilaró (Girona, 1975) és un dels pintors d'adscripció realista més interessants del panorama actual. Disculpin: Vilaró és un dels artistes més personals, per estil i per tècnica, de l'escena d'avui. Sense etiquetes. Al segle XXI, l'art ha deixat de ser definitivament un camí que es bifurca en un corriol figuratiu i un altre d'abstracte. I més i tot quan s'analitza l'obra d'artistes que han entès que el concepte de realitat s'ha ampliat de tal manera que ja no es poden identificar amb velles nomenclatures. És clar que Vilaró n'és, de realista, però no pinta una única realitat. En pinta múltiples. Visibles i ocultes. Palpables i il·lusòries. Molt defini-

nitat que aquest fenomen està arrasant.

Vilaró aborda les problemàtiques de la societat en una pintura que, sota l'influx del pop art més incisiu, escruta amb una certa fredor les seves icones, com per exemple la creu i d'altres pròpies del consumisme. Però fa un pas més. La dimensió crítica del seu treball aflora en uns personatges que, abduïts per aquestes imatges, apèndixs dels seus comportaments, estan físicament i emocionalment inacabats i alterats. Els manquen parts del cos, com la boca, perquè algú els silencia. Se senten atacats per una amenaça indeterminada, però terriblement poderosa, i oculten els seus rostres rere màscares molt aparatoses.

I més

Vilaró comparteix espai a can Vila Casas amb una exposició que s'ha erigit en un tribut pòstum al treball de Joan Claret. Aquest pintor, mort recentment, dialoga ara amb l'art de Jaume Rocamora

des, però al mateix temps també tremendament ambigües, imprecises, confuses. Realitats *pixelades*, en la terminologia actual.

Recapitem. Vilaró és un pintoràs que beu de diferents fonts de la tradició artística, del segle XX i més enrere, que canalitza en un treball en el qual representa la posició de la persona enfront els grans interrogants que planteja l'existència. La pintura com una manera d'estar al món, vet aquí la seva missió. L'art sempre ha tractat de donar respostes, i l'art de Vilaró ens en dona de l'home d'avui, dels seus sentiments d'abandonament i d'indefensió instigats per l'imparable procés de globalització i de les seves perverses lògiques de poder. Com si d'un arqueòleg es tractés, el seu projecte artístic excava i rescata les restes d'humana-

Se senten tan intimidats que responen amb violència i amb gests desafiadors que increpen l'espectador. Preses derrotades d'un caçador invisible. I ploren. No els sentim però ploren sense consol. Estan demanant auxili.

En les seves obres de grans formats, olis sobre llents metacrilats, Vilaró furga en els vells fantasmes d'un món en decadència. El model anacrònic de família, l'allunyament de l'ordre natural –l'home és natura!, implora– o la desconexió espiritual són alguns dels signes de la seva pintura, que ara llueix de manera vibrant i brillant a l'Espai Volart de la Fundació Vila Casas. Un món en crisi, econòmica en diu l'*establishment*, per desviar l'atenció i obviar que, en la seva essència, la gran crisi és de valors i de formes de conducta. *

Xevi Vilaró, a l'Espai Volart de Barcelona. L'exposició, de títol '8', es pot visitar fins al 21 de desembre
JOSEP LOSADA

Art